

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt XII. Christianum hîc à non Christiano, solo spiritu, non carne
separari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

872 DE CHRISTIANA LIBERTATE
dissimulans, aliam, cur ista pateretur, causam esse vo-
luit. Quemadmodum beatus Augustinus libro pri-
mo De ciuitate Dei, capite nono, postquam de quibus-
dam iustorum flagellis, quæ propter eorum culpas ac-
cidunt, disseruisset; subiungit, habere aliam causam
bonos, quare temporalibus affligantur malis, qualem
habuit Iob: vt sibi ipsi humanus animus sit probatus
& cognitus, quanta virtute pietatis gratis Deum dili-
gat. Sed quæcunque tandem sint in hisce rebus dispo-
nendis, consilij diuini rationes; certum est & tertia
huius seruitutis communia esse iustis & iniustis in-
commoda, & quòd ita se res habeat, queri neminem
iure posse.

CAPVT XII.

*Christianum hinc à non Christiano, solo spiritu,
non carne separari.*

LIBERATOR enim noster Christus Dominus,
L dum hic quidem mortalis vitæ cursus ageretur,
non carnis conditione, sed solo nos Spiritu voluit à
ceteris separari; neque hinc tanquam in præmio con-
spici, cur quisque fieret Christianus; sed id fide firma
futurum expectari. Vnde illud à Ioanne dictum: Filij
Dei sumus; sed nondum apparuit quid erimus. Quem
admodum enim hibernis temporibus, quid inter vi-
uas & mortuas arbores intersit, non apparet, æquè
omnibus frondium ornatu nudatis, frigorumq. aspe-
ritatem loquentibus; at vbi verna temperie cœperit
radicum succus tepesceri, molliorq. iam aura spira-
uerit, tum & frondibus primùm, ac mox flore & fru-
ctu manifesta discretio cognoscitur: ita, dum fragile
omnes corpus circumferimus, communi miseriarum
lege tenemur; nec apparet adhuc, quantum valeat esse
Christianum. Vita enim nostra cum Christo abscon-
dita

1. Ioan. 3.

Coloss. 3.

dita est, fidei inclusa radicibus. At posteaquam appa-
 merit Christus vita nostra, tum illi similes erimus, &
 tanquam virentes floridæque plantæ, manifesto dis-
 crimine seiungemur ab reprobis, in perpetua aridita-
 tis sterilitate ac morte mansuris. Cypriani igitur Chri-
 stiana prorsus oratio est, in eo Sermone quem de mor-
 talitate scripsit: Mouet quosdam (inquit) quòd æqua-
 liter cum gentibus, nostros morbi istius valetudo cor-
 ripiat: quasi ad hoc crediderit Christianus, vt & im-
 munis à contactu malorum, mundo & seculo feliciter
 perfruatur; & non omnia hîc aduersa perpeffus, ad
 futuram lætitiã reseruetur. Mouet quosdam quòd
 sit nobis cum ceteris mortalitas ista communis. Quid
 enim nobis in hoc mundo non commune cum cete-
 ris, quamdiu adhuc secundùm legem primæ natiui-
 tatis, manet caro ista communis? Quoadusque isthic
 in mundo sumus, cum genere humano carnis æqua-
 litate coniungimur, spiritu separamur. Itaque donec
 corruptiuum istud induat incorruptionem, & morta-
 le hoc accipiat immortalitatem, & spiritus nos perdu-
 cat ad Deum Patrem; quæcunque sunt carnis incom-
 moda, sunt nobis cum humano genere communia.
 Sic cum flatu sterili terra ieiuna est, neminem fames
 separat: sic cum incursione hostili ciuitas aliqua pos-
 sessa est, omnes simul captiuitas vastat: & quando im-
 bres & pluias serena longa suspendunt, omnibus sic-
 citas vna est: & cum nauem scopulosa saxa confrin-
 gunt, nauigantibus naufragium sine exceptione com-
 mune est: & oculorum dolor & impetus febrium, &
 omnium valetudo membrorum, cum ceteris cõmu-
 nis est nobis, quàm diu portatur in seculo caro ista
 communis, nec separari generi humano ab inuicem
 datur, nisi isthinc de seculo recedatur. Intra vnã
 domum boni & mali interim continemur, quicquid
 intra domum euenerit, pari sorte perpetimur: donec

1. Ioannis 3.
 Vide August.
 in Psalm. 46.
 conc. 1.

874 DE CHRISTIANA LIBERTATE
xui temporalis cursu completo, ad æternæ vel mortis,
vel immortalitatis hospitia diuidamur. Hactenus di-
uus Cyprianus.

CAPVT XIII.

*Non postulare Christiana libertatis rationem, vt ab ijs
que nos miseros faciunt, hic liberi simus.*

NE QVÆ enim hoc postulat Christianæ libertatis
ratio; vt in hoc seculo vitam agamus miseriæ, &
malorum omnium expertem. Nam cùm sit ab asser-
tore generis nostri Christo omnis expectanda liber-
tas, atque ea mortis eius, afflictionisq. meritis accepta
ferenda: non est hæc de illo concipienda persuasio,
quòd mortem subierit, vt nos hîc efficeret plena ma-
lorum omnium reiectione beatos. Tota namque me-
diatoris nostri dispensatio & functio, ad futurum se-
culum spectabat. Quamobrè dicit eum beatus Apo-
stolus consummatum morte, factum esse omnibus
obtemperantibus sibi causam salutis non temporarię,
sed æternæ. quin & eundem vocat Pontificem futu-
rorum bonorum, qui videlicet sui Pontificatus munere,
& sacerdotali functione, bona nobis futura procu-
ret, non ea quæ ad figuram pertinent mundi huius,
quam dicit idem Apostolus præterire, ac fluxam & fu-
gacem esse. Idcirco Christus (inquit) assistens Põtifex
futurorum bonorum, per amplius & perfectius taber-
naculum non manu factum, id est, non huius creatio-
nis: neque per sanguinem hircorum aut vitulorum,
sed per proprium sanguinẽ introiuit semel in sancta,
æterna redemptione inuenta. Hîc quoque non tem-
poraneam, qualis eorum est qui è carceribus oblatio-
pretio eruuntur, sed æternam redemptionem commem-
orat: qua pretio sanguinis eius, æternæ mortis è fau-
cibus erepti, malisq. ac vinculis futuri seculi sempi-
ternis

Heb. 5.

Heb. 9.